Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 13 d.*

„Apeliacinis skundas – Teisė susipažinti su dokumentais, esančiais Europos Sąjungos institucijose – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Teisės susipažinti išimtys – 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa – Šių institucijų sprendimų priėmimo proceso apsauga – Aplinka – Orhuso konvencija – Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 – 6 straipsnio 1 dalis – Viešasis interesas, kad būtų atskleista su aplinka susijusi informacija – Vokietijos valdžios institucijų Europos Komisijai perduota informacija apie Vokietijos teritorijoje esančius įrenginius, su kuriais susiję Sąjungos teisės aktai dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų keitimosi sistemos – Dalinis atsisakymas leisti susipažinti su informacija“

Byloje C-60/15 P

dėl 2015 m. vasario 11 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, įsteigta Štolberge (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwälte* S. Altenschmidt ir P.-A. Schütter,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart ir P. Mihaylova, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas A. Tizzano (pranešėjas), teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits ir F. Biltgen,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. liepos 6 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. spalio 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH* (toliau – *Saint-Gobain*) prašo panaikinti 2014 m. gruodžio 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija* (T-476/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1059, toliau – skundžiamas sprendimas); juo tas teismas atmetė jos ieškinį, kuriame prašoma panaikinti 2013 m. sausio 17 d. Komisijos sprendimą neleisti susipažinti su visu sąrašu, Vokietijos Federacinės Respublikos Komisijai perduotu pagal 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimo 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 130, 2011, p. 1), 15 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą, tiek, kiek šiame dokumente yra su tam tikrais Vokietijos teritorijoje esančiais *Saint-Gobain* įrenginiais susijusių duomenų apie preliminariai skirtus apyvartinius taršos leidimus, veiklą ir pajėgumo lygį atsižvelgiant į išmetamą anglies dioksidą (CO_2) 2005–2010 m., įrenginių efektyvumą ir 2013–2020 m. laikotarpiui preliminariai skirtus metinius apyvartinius taršos leidimus (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

2 Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, pasirašytos Orhuse 1998 m. birželio 25 d. ir Europos bendrijos vardu patvirtintos 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB (OL L 124, 2005, p. 1; toliau – Orhuso konvencija), 4 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad, laikantis šio straipsnio nuostatų, valstybės institucijos, atsakydamos į prašymą suteikti informaciją apie aplinką ir vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais, suteiktų tokią informaciją <…>:

a) neprašydamos paaiškinti, kam tokia informacija reikalinga;

<…>

4. Prašymas suteikti informacijos apie aplinką gali būti atmestas, jeigu tokios informacijos paskelbimas darytų neigiamą įtaką:

a) valstybės institucijų darbo konfidencialumui, kai tokį konfidencialumą reglamentuoja nacionaliniai įstatymai;

<…>

Nurodytos atsisakymo teikti informaciją priežastys aiškinamos siaurai atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokios informacijos ir ar prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimais į aplinką.

<…>“

Sąjungos teisė

3 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 1 sk., 3 t., p. 331) 1, 2, 4, 6 ir 11 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„1) Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnio antrojoje pastraipoje įtvirtinta atvirumo sąvoka, nurodant, kad Sutartimi žymimas naujas etapas dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kaip galima atviriau bei kaip galima arčiau piliečių.

2) Atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnį valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnį atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES sutarties 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

<…>

4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesn[ę] bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal EB sutarties 255 straipsnio 2 dalį.

<…>

6) Platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė turėtų būti numatyta tais atvejais, kai institucijos atlieka įstatymų leidimo funkcijas, įskaitant ir tuos atvejus, kai joms ši teisė suteikta pagal įgaliojimą, tačiau tuo pačiu išsaugant institucijų sprendimų priėmimo proceso veiksmingumą. Galimybė tiesiogiai susipažinti su tokiais dokumentais turėtų būti kaip galima platesnė.

<…>

11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje.“

4 Šio reglamento 1 straipsnyje „Tikslas“ nustatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti EB sutarties 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė;

b) numatyti taisykles, kurios leistų kuo labiau palengvinti naudojimąsi šia teise, ir

c) skatinti gerą administracinę patirtį, susijusią su galimybe susipažinti su dokumentais.“

5 Šio reglamento 2 straipsnio „Naudos gavėjai ir taikymo sritis“ 3 dalyje numatyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

6 To paties reglamento 4 straipsnyje „Išimtys“ nustatyta:

„<…>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,

— <…>

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

<…>“

7 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375) 4 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Valstybė narė gali numatyti, kad prašymas pateikti informaciją apie aplinką būtų atmestas, jei informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų:

a) valdžios institucijų procesinių veiksmų konfidencialumą, jei toks konfidencialumas numatytas įstatymu;

<…>“

8 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13) 2 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje <…> pabrėžiama, kaip svarbu teikti pakankamai informacijos apie aplinką ir sudaryti veiksmingas galimybes visuomenei dalyvauti priimant sprendimus aplinkos klausimais, taip didinant atskaitomybę ir skaidrumą priimant sprendimus bei prisidedant prie visuomenės informuotumo ir paramos priimtiems sprendimams. Šioje programoje, kaip ir ankstesnėse <…> skatinama veiksmingiau įgyvendinti ir taikyti Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktus, įskaitant Bendrijos taisykles bei veiksmus prieš Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktų pažeidimus.“

9 Šio reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šio reglamento tikslas – prisidėti prie įsipareigojimų, kylančių iš [Orhuso konvencijos), įgyvendinimo, nustatant taisykles dėl Konvencijos nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams, visų pirma:

a) užtikrinant visuomenės teisę gauti Bendrijos institucijų ar organų turimą informaciją apie aplinką, kurią pastarieji gauna ar parengia, ir nustatant naudojimosi šia teise pagrindines sąlygas bei praktines priemones;

b) užtikrinant, kad informacija apie aplinką palaipsniui [laipsniškai] būtų pateikiama ir platinama visuomenei, siekiant, jog ji būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama. Tuo tikslu, jei įmanoma, visų pirma turi būti skatinamas kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų naudojimas;

c) numatant visuomenės dalyvavimą rengiant su aplinka susijusius planus ir programas;

d) Bendrijos lygiu suteikiant teisę kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais šiame reglamente nustatytomis sąlygomis.

2. Bendrijos institucijos ir organai taikydami šio reglamento nuostatas stengiasi padėti ir teikti patarimus visuomenei, kad ji galėtų gauti informaciją, taip pat kad visuomenei būtų sudarytos sąlygos dalyvauti priimant sprendimus bei kad ji galėtų kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais.“

10 Minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šiame reglamente:

<…>

d) „Informacija apie aplinką“ – tai rašytinės, vaizdinės, garso, elektroninės arba kitokios materialios formos informacija apie:

<…>

iii) priemones (įskaitant administracines priemones), tokias kaip politikos kryptys, teisės aktai, planai, programos, susitarimai aplinkosaugos srityje ir veiksmai, darantys arba galintys daryti įtaką i ir ii punktuose nurodytiems elementams ir veiksniams, bei šiems elementams apsaugoti sukurtas priemones ar veiklą;

<…>“

11 To paties reglamento 3 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:

„Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 taikomas bet kokiam pareiškėjo prašymui susipažinti su Bendrijos institucijų ir organų turima informacija apie aplinką, nediskriminuojant dėl jo pilietybės, tautybės ar nuolatinės gyvenamosios vietos, o juridinio asmens atveju – nediskriminuojant dėl jo registruotos buveinės ar pagrindinės veiklos vietos.“

12 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio „Išimčių taikymas prašymams susipažinti su informacija apie aplinką“ 1 dalyje nustatyta:

„Kiek tai susiję su Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia įtraukomis, išskyrus tyrimus, ypač tuos, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų, laikoma, kad svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai informacija, kurios prašoma, yra

susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Dėl Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų kitų išimčių – atsisakymo pagrindai aiškinami ribotai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją, ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.“

13 Pagal Sprendimo 2011/278 15 straipsnio 1 dalį:

„Pagal Direktyvos 2003/87/EB 11 straipsnio 1 dalį valstybės narės iki 2011 m. rugsėjo 30 d., naudodamosi Komisijos pateiktu elektroniniu šablonu, jai pateikia savo teritorijoje esančių įrenginių, kuriems taikoma Direktyva 2003/87/EB, įskaitant pagal 5 straipsnį nustatytus įrenginius, sąrašą.“

Ginčo aplinkybės

14 Pasaulinėje stiklo rinkoje veikianti bendrovė *Saint-Gobain* naudoja įrenginius, kuriems taikoma 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631).

15 Remdamasi Sprendimu 2011/278 *Saint-Gobain* paprašė kompetentingų Vokietijos valdžios institucijų suteikti nemokamus apyvartinius taršos leidimus trečiajam laikotarpiui, numatytam toje direktyvoje nustatytoje keitimosi apyvartiniais taršos leidimais sistemoje, t. y. laikotarpiui nuo 2013 m. iki 2020 m.

16 Tame sprendime iš esmės numatyta, kad valstybės narės turi apskaičiuoti preliminarų apyvartinių taršos leidimų, nemokamai skiriamų už kiekvieną jų teritorijoje esantį įrenginį, skaičių, remdamosi Europos Komisijos nustatytomis referencinėmis vertėmis. Tame sprendime, būtent jo 15 straipsnio 1 dalyje, nustatyta, kad šio apskaičiavimo rezultatai įtraukiami į kiekvienos valstybės narės teritorijoje esančių įrenginių, kuriems taikoma Direktyva 2003/87, sąrašą, kiekvienos valstybės narės perduodamą patikrinti Komisijai.

17 2012 m. liepos 3 d. raštu *Saint-Gobain*, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001 ir Reglamentu Nr. 1367/2006, paprašė Komisijos leisti susipažinti su *Excel* lentele, kurią Vokietijos Federacinė Respublika perdavė Komisijai per minėto 15 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą. Šioje lentelėje yra duomenų apie tam tikrus Vokietijos teritorijoje esančius *Saint-Gobain* įrenginius. Konkrečiai kalbant, *Saint-Gobain* paprašė leisti susipažinti su informacija apie „pradinius pajėgumus“, kuri buvo perduoda dėl įrenginio kiekvieno padalinio, ir apie metinių apyvartinių taršos leidimų, nemokamai skirtų už kiekvieną jos įrenginių padalinį 2013–2020 m. laikotarpiui, preliminarų skaičių.

18 Komisijos klimato kaitos generalinis direktoratas 2012 m. liepos 23 d. raštu atmetė *Saint-Gobain* prašymą, remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa.

19 Paskui Vokietijos valdžios institucijos paviešino atitinkamų įrenginių sąrašą ir metinius apyvartinius taršos leidimus, preliminariai skirtus už kiekvieną įrenginį.

20 2012 m. rugpjūčio 7 d. *Saint-Gobain* pateikė kartotinę paraišką dėl leidimo susipažinti su dokumentais, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

21 2012 m. rugsėjo 4 d. raštu Komisija terminą atsakymui pateikti pratęsė penkiolika darbo dienų, t. y. iki 2012 m. rugsėjo 25 d.

22 Vis dėlto 2012 m. rugsėjo 25 d. raštu Komisija informavo *Saint-Gobain*, kad per nustatytą terminą negalės jai atsiųsti galutinio sprendimo, nes Vokietijos valdžios institucijos, į kurias buvo kreiptasi kaip į prašomos informacijos autores, dar neatsiuntė jokio atsakymo.

23 2012 m. rugsėjo 28 d. *Saint-Gobain* paragino Komisiją priimti sprendimą dėl jos kartotinės paraiškos iki 2012 m. spalio 15 d.

24 2013 m. sausio 17 d. ginčijamu sprendimu Komisija leido susipažinti su prašomos informacijos dalimi, t. y. informacija, kurią paviešino Vokietijos valdžios institucijos, taip pat kai kuria kita neesmine informacija, esančia *Excel* lentelėje, tačiau atsisakė leisti susipažinti su likusia informacija.

25 Komisija savo sprendimą dėl atsisakymo grindė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, t. y. kad atskleidus visą prašomą informaciją būtų rimtai pakenkta jau vykstančiam šios institucijos sprendimų priėmimo procesui, susijusiam dideliu skaičiumi įrenginių keliose valstybėse narėse. Anot šios institucijos, pateikus visą šią informaciją visuomenė, visų pirma atitinkamos įmonės, galėtų pradėti kelti klausimus dėl valstybių narių pateiktos informacijos arba ją kritikuoti, ir taip galėtų būti įsikišta į sprendimų priėmimo procesą. Toks įsikišimas savo ruožtu galėtų labai užtęsti šį procesą ir pakenkti Komisijos bei valstybių narių dialogui.

26 Kadangi prašomą informaciją pateikė Vokietijos Federacinė Respublika, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi, pasitarė su šia valstybe nare, o ši nesutiko, kad ši informacija būtų atskleista. Minėta valstybė narė, kaip ir Komisija, savo prieštaravimą grindė to reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi. Konkrečiai kalbant, ji teigė, kad Komisija dar nepriėmė sprendimo dėl šios informacijos ir kad labai laukiama, kad toks sprendimas būtų priimtas per nustatytą terminą. Komisija laikė šiuos motyvus *prima facie* reikšmingais.

27 Ginčijamame sprendime Komisija visų pirma nenustatė viršesnio viešojo intereso buvimo, kaip jis suprantamas pagal minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, kuris suteiktų pagrindą atskleisti visą prašomą informaciją, patikslinusi, kad *Saint-Gobain* savo paraiškoje remiasi išskirtinai privataus pobūdžio interesais. Toliau ši institucija mano, kad nagrinėjamu atveju prioritetiniai interesai yra užtikrinti sprendimo priėmimą be jokio išorės poveikio ir išsaugoti Komisijos ir Vokietijos valdžios institucijų tarpusavio pasitikėjimo atmosferą. Be to, Komisija priminė, kad šios valdžios institucijos jau paviešino nemažai prašomos informacijos, ir nurodė, kad dėl šios priežasties visuomenė jau susipažino su svarbiausiomis suderinto nemokamų apyvartinių taršos leidimų paskirstymo projekto dalimis.

28 Galiausiai tame sprendime Komisija patikslino, jog net darant prielaidą, kad *Saint-Gobain* prašoma informacija yra informacija apie aplinką, kitaip nei Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytų išimčių atveju, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnyje nėra jokios nuostatos, pagal kurią būtų leidžiama netaikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytos išimties.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

29 2012 m. spalio 31 d. *Saint-Gobain* pareiškė ieškinį dėl 2012 m. rugsėjo 4 d. ir 25 d. implicitinių Komisijos sprendimų panaikinimo. Po to, kai 2013 m. sausio 17 d. buvo priimtas ginčijamas sprendimas, *Saint-Gobain* paprašė leidimo patikslinti reikalavimus. Patenkindamas šį prašymą Bendrasis Teismas konstatavo, kad nuo šiol ieškiniu prašoma tik panaikinti tą sprendimą.

30 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė du *Saint-Gobain* nurodytus ieškinio pagrindus ir patį ieškinį.

Šalių reikalavimai

31 *Saint-Gobain* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus,

— subsidiariai – panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

32 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Saint-Gobain* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

33 Grįsdama ieškinį *Saint-Gobain* iš esmės nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas, kurį sudaro dvi dalys, grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, siejamos su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, aiškinimu, nes Bendrasis Teismas, pirma, per daug plačiai aiškino šias nuostatas ir, antra, nepripažino, kad šiuo atveju yra viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomos informacijos apie aplinką atskleidimą. Antrasis pagrindas grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies taikymu.

Šalių argumentai

34 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Saint-Gobain* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pažeisdamas iš Reglamento Nr. 1367/2006, visų pirma jo 6 straipsnio 1 dalies antro sakinio, išplaukiančius reikalavimus, susijusius su būtinybe „siaurai“ aiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas išimtis, visų pirma to straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, kuria siekiama apsaugoti institucijų sprendimų priėmimo procesą, kai neleido susipažinti su informacija apie aplinką.

35 Pažymėjusi, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog informacija, su kuria šiuo atveju prašoma leisti susipažinti, yra „informacija apie aplinką“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies d punktą, *Saint-Gobain* nurodo, kad, esant tokios informacijos, Sąjungos institucijos turi laikytis šio reglamento nuostatų, pagal kurias šioms institucijoms taikoma Orhuso konvencija, kuri yra sudėtinė Sąjungos teisinės sistemos dalis ir į kurią Bendrasis Teismas privalėjo atsižvelgti.

36 Šioje konvencijoje nėra bendrojo pobūdžio nuostatos, panašios į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, kurioje numatyta, kad atsisakoma leisti susipažinti su informacija apie aplinką, kai jos atskleidimas labai pakenktų atitinkamų valdžios institucijų sprendimų priėmimo procesui. Atvirkščiai, pagal Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktą tokioje situacijoje, kaip nagrinėjamoji, prašymas leisti susipažinti su informacija apie aplinką gali būti atmestas tik jeigu šios informacijos atskleidimas turėtų neigiamos įtakos „valstybės institucijų darbo“ konfidencialumui, kai toks konfidencialumas numatytas nacionalinėje teisėje.

37 Be to, toks atsisakymo pagrindas yra identiškas Direktyvos Nr. 2003/4, kuria siekiama, kad valstybių narių teisės sistemose būtų taikoma Orhuso konvencija, 4 straipsnio 2 dalies a punkte numatytam atsisakymo pagrindui.

38 Taigi atsižvelgiant tiek į Reglamentą Nr. 1049/2001, tiek į šią direktyvą, kaip matyti ir iš Vokietijos nacionalinės jurisprudencijos, nagrinėjamą atsisakymo pagrindą reikia suprasti kaip susijusį tik su vidinėmis sprendimo priėmimo procedūromis, o ne su aplinkybėmis iki prasidedant šioms procedūroms, pavyzdžiui, duomenimis, kuriais jose remiamasi.

39 Kita vertus, Bendrasis Teismas esą per daug plačiai aiškino minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalyje numatytą išimtį. Jis manė, kad atsisakymas leisti susipažinti su prašoma informacija nagrinėjamu atveju yra pateisinamas, siekiant išvengti išorinės įtakos, kuri galėtų sutrikdyti įprastą vykdomo sprendimų priėmimo proceso eigą, visų pirma lemdama didelius vėlavimus per atitinkamą procedūrą tikrinant Komisijos pateiktą informaciją ir sukeldama trintį su informaciją pateikusiomis valstybėmis narėmis, ir kuri galėtų pakenkti Komisijos ir šių valstybių narių dialogui.

40 Anot *Saint-Gobain*, vien tai, kad informacijos apie aplinką, kaip antai nagrinėjamos šiuo atveju, atskleidimas gali būti kritikuojamas, negali pateisinti jos konfidencialumo, nes tokia visuomenės kritika, kylanti iš administracinių procedūrų skaidrumo reikalavimo, yra pageidaujama atitinkamo teisės akto pasekmė. Ši kritika būtent padeda siekti minėtuose teisės aktuose nustatytų tikslų, įskaitant tikslą priimti geresnius sprendimus aplinkos srityje, remiantis visuomenės tikrinama informacija. Be to, *Saint-Gobain* pažymi, kad nei Reglamente Nr. 1367/2006, nei Direktyvoje 2003/4 nėra numatyta atsisakymo leisti susipažinti su informacija motyvų, susijusių su Komisijos ir valstybių narių santykių apsauga.

41 Galiausiai *Saint-Gobain* tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 80–82 ir 87 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai kelis kartus rėmėsi Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl Reglamento Nr. 1049/2001, nesusijusia su galimybe susipažinti u informacija apie aplinką per Komisijos vykdomą administracinę procedūrą.

42 Komisija atsikerta iš pradžių nurodydama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo nepriimtinumą. Visų pirma, jei šį pagrindą reikėtų aiškinti taip, kad juo kvestionuojamas Reglamento Nr. 1367/2006 teisėtumas atsižvelgiant į Orhuso konvencijos nuostatas, juo būtų keičiamas ginčo Bendrajame Teisme dalykas. Toliau, kiek šį pirmąjį pagrindą galima suprasti taip, kad juo Bendrasis Teismas kaltinamas tuo, jog nepaisė reikalavimo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį aiškinti atsižvelgiant į Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkte vartojamą sąvoką „valstybės institucijų darbas“, jis grindžiamas argumentais, kurie nebuvo pateikti ar apsvarstyti Bendrajame Teisme. Galiausiai šiame pagrinde nėra tiksliai nurodyti kritikuojami skundžiamo sprendimo motyvų punktai.

43 Bet kuriuo atveju, Komisijos manymu, pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas. Pirma, tiek Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkto, tiek Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies a punkto tekste kalbama ne apie „vidines procedūras“, o tiesiog apie valdžios institucijų „procedūras“. Atsižvelgiant į tai, kad visos valstybės narės, kaip ir Sąjunga, yra Orhuso konvencijos šalys, galima manyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas Direktyva 2003/4 nesiekė valstybėms narėms nustatyti kitokių pareigų nei tos, kurios Sąjungos organams nustatytos reglamentuose Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006.

44 Antra, aiškinimas, kad sąvoka „procedūros“ apima tik valdžios institucijos vidines operacijas, yra tik vienas iš galimų šios sąvokos aiškinimo būdų, nurodytų „Orhuso konvencijos taikymo gairėse“, į kurias Teisingumo Teismas gali atsižvelgti aiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

45 Trečia, Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkte, kaip ir minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, nustatytas ne dokumento turinio, o šio turinio atskleidimo „neigiamos įtakos“ kriterijus. Todėl, net jeigu dokumentas susijęs ne su valdžios institucijos vidinėmis procedūromis, o tik su elementais, kurie buvo sprendimo priėmimo pagrindas, pagal pastarąją nuostatą gali būti atsisakyta leisti susipažinti su šiuo dokumentu.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl priimtinumo

46 Komisija visų pirma ginčija pirmojo pagrindo priimtinumą, jeigu jį reikėtų aiškinti taip, kad juo kvestionuojamas Reglamento Nr. 1367/2006 teisėtumas atsižvelgiant į Orhuso konvencijos nuostatas.

47 Vis dėlto, kadangi atsiliepime *Saint-Gobain* aiškiai nurodė, kad nagrinėjamu pagrindu ji neketino kvestionuoti minėto reglamento teisėtumo, o Komisija į tai atsižvelgė savo procesiniame dokumente, dėl šio Komisijos argumento nuspręsti nebereikia.

48 Toliau Komisija iš esmės teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas, nes grindžiamas argumentais, kuriais nebuvo remiamasi ir kurie nebuvo aptarti Bendrajame Teisme.

49 Šiuo aspektu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalį apeliaciniu skundu negali būti pakeistas Bendrajame Teisme nagrinėto ginčo dalykas.

50 Pagal suformuotą jurisprudenciją apeliaciniame procese Teisingumo Teismas turi kompetenciją tik ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų teisinius vertinimus. Todėl leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą remtis pagrindu, kuris nebuvo pateiktas Bendrajame Teisme, reikštų leidimą jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas (2016 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Fapricela / Komisija*, C-510/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:547, 20 punktas ir nurodytą jurisprudenciją).

51 Vis dėlto argumentas, kuris nebuvo nurodytas pirmojoje instancijoje, nėra naujas pagrindas, kuris yra nepriimtinas apeliacinio skundo stadijoje, jeigu juo tik išplečiami argumentai, pateikti pagrinde, išdėstytame Bendrojo Teismo nagrinėtame ieškinyje (2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Areva ir kt. / Komisija*, C-247/11 P ir C-253/11 P, EU:C:2014:257, 114 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

52 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 31 punkte, *Saint-Gobain* Bendrajame Teisme nurodė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, aiškinamos kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, pažeidimą, teigdama, kad atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais priežastis reikia aiškinti siaurai. *Saint-Gobain* aiškiai nurodė šio reglamento tikslą – įgyvendinti Orhuso konvenciją.

53 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Saint-Gobain* kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtis taikoma ir dokumentams, parengtiems per sprendimo parengimo procesą, ir dokumentams, tiesiogiai susijusiems su per šį procesą nagrinėtais klausimais. *Saint-Gobain* teigia, kad toks aiškinimas prieštarauja Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antram sakiniui, aiškinamam kartu su Orhuso konvencija, kuri tuo reglamentu įgyvendinama, visų pirma jos 4 straipsnio 4 dalies a punktu.

54 Žinoma, savo ieškinyje *Saint-Gobain* aiškiai nenurodė Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkto. Tačiau ji tvirtino, kad Komisijos pateiktas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos aiškinimas neatitinka Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies.

55 Kadangi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis grindžiama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, *Saint-Gobain* argumentais tik išplečiami argumentai, kurie jau buvo nurodyti plėtojant ieškinio pagrindą, todėl jų negalima laikyti nepriimtinais.

56 Galiausiai Komisija teigia, kad apeliaciniame skunde nėra tiksliai nurodyti skundžiamo sprendimo ginčijami punktai.

57 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalį pagrinduose ir teisiniuose argumentuose, kuriais remiamasi, turi būti tiksliai nurodyti ginčijami Bendrojo Teismo sprendimo motyvuojamosios dalies punktai. Apeliacinis skundas, kuriame nenurodyti kritikuojami skundžiamo sprendimo punktai ir Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *NIOC ir kt. / Taryba*, C-595/15 P, nepaskelbtas Rink, EU:C:2016:721, 95 ir 96 punktus).

58 Nagrinėjamu atveju pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Saint-Gobain* aiškiai kalba apie skundžiamo sprendimo 80–82 ir 87 punktus. Be to, kiek ji kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis aiškindamas Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnį neatsižvelgė į Orhuso konvenciją, ji akivaizdžiai neturėjo galimybės nurodyti konkrečių šio sprendimo punktų. Vadinasi, apeliacinis skundas atitinka Procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalies reikalavimus.

59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

Dėl esmės

60 Pirmiausia reikia priminti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001, kaip nurodyta jo 1 konstatuojamojoje dalyje, atitinka ES sutarties 1 straipsnio antroje pastraipoje, įtrauktoje Amsterdamo sutartimi, išreikštą siekį žymėti naują etapą dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo arčiau piliečių. Taigi, kaip nurodoma minėto reglamento 2 konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi su šių institucijų demokratiškumu (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Tarybą*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34 punktas).

61 Šiuo atžvilgiu primintina, kad Reglamentu Nr. 1049/2001, kaip nurodyta jo 4 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje, siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę galimybę susipažinti su institucijų dokumentais (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

62 Šiai teisei taikomi apribojimai grindžiami viešojo arba privataus intereso pagrindais. Konkrečiai kalbant, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamąją dalį, jo 4 straipsnyje numatoma išimčių sistema, pagal kurią institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, kuriuos atskleidus nukentėtų kurio nors iš pagal šį straipsnį saugomo intereso apsauga (2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 70 ir 71 punktai ir nurodyta jurisprudencija).

63 Vis dėlto, kadangi šiomis išimtimis nukrypstama nuo visuomenės kuo didesnės galimybės susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 66 punktas ir 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75 punktas).

64 Kiek tai susiję su informacija apie aplinką, kurią turi Sąjungos institucijos ir organai, Reglamentu Nr. 1367/2006, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, siekiama, kad ji būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe*, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 52 punktą).

65 Nors pagal Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnį Reglamentas Nr. 1049/2001, visų pirma jo 4 straipsnis, iš principo taikomas bet kokiam prašymui leisti susipažinti su Sąjungos institucijų turima informacija apie aplinką, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnyje pridedamos konkretesnės taisyklės dėl tokių prašymų, kuriomis galimybė susipažinti su dokumentais iš dalies palengvinama ir iš dalies apribojama (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 53 punktas).

66 Konkrečiai kalbant, iš Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antro sakinio matyti, kad, kiek tai susiję, be kita ko, su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje numatyta išimtimi, atsisakymo pagrindas turi būti aiškinamas siaurai, atsižvelgiant į visuomenės interesą, kad informacija būtų atskleista, ir į tai, ar prašoma informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 83 punktą).

67 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia nagrinėti atsižvelgiant į šias nuostatas ir principus.

68 Skundžiamo sprendimo 79–82 punktuose Bendrasis Teismas, pirma, padarė išvadą, kad šioje byloje aptariamas sprendimų priėmimo procesas yra administracinė procedūra, per kurią siekiama suderintai suteikti nemokamus apyvartinius taršos leidimus ir kad priimant ginčijamą sprendimą ši administracinė procedūra dar nebuvo užbaigta.

69 Antra, jis pažymėjo, kad šią administracinę procedūrą „verta labiau saugoti“. Kyla didesnė rizika, kad galimybė susipažinti su vidaus dokumentais, susijusiais su atitinkama procedūra, turės neigiamos įtakos sprendimų priėmimo procesui. Tokia informacija suinteresuotosios šalys gali pasinaudoti siekdamos daryti tikslinę įtaką, o tai gali ypač neigiamai paveikti galutinio sprendimo kokybę.

70 Trečia, jis pažymėjo, kad administracinėms procedūroms taikomi griežti terminai ir jų laikymuisi kiltų grėsmė, jei vykstant procedūrai Komisijai tektų nagrinėti reakcijas į jos viduje vykstančias diskusijas ir į jas atsakyti.

71 Ketvirta, jis konstatavo, kad Komisijai vykdant administracinę veiklą nėra reikalaujama tokios pačios apimties galimybės susipažinti su dokumentais kaip Sąjungos institucijai vykdant teisėkūros veiklą, nes, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 6 konstatuojamąja dalimi, pastaruoju atveju galimybės susipažinti apimtis turėtų būti didesnė.

72 Toliau skundžiamo sprendimo 86–90 punktuose Bendrasis Teismas atmetė *Saint-Gobain* argumentą, kad prašoma informacija susijusi ne su Komisijos atliekamu informacijos, kurią valstybės narės perduoda pagal Sprendimo 2011/278 15 straipsnio 1 dalį, tikrinimu, bet su lentelėmis, kurias Vokietijos valdžios institucijos perdavė Komisijai, todėl negalima laikyti, kad ji susijusi su pačiu sprendimų priėmimo procesu.

73 Prieidamas prie tokios išvados Bendrasis Teismas konstatavo, kad pavartojęs žodžių junginį „susijusį su klausimu“ teisės aktų leidėjas neturėjo ketinimo informacijos, kuriai taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtis, apriboti vien dokumentais, parengtais per atitinkamą sprendimų priėmimo procesą, ir kad šis žodžių junginys leidžia taikyti šią nuostatą ir dokumentams, tiesiogiai susijusiems su per šį procesą nagrinėtais klausimais.

74 Taigi, Bendrojo Teismo manymu, kadangi informacija, su kuria *Saint-Gobain* prašė leisti susipažinti, buvo tiesiogiai susijusi su per sprendimų priėmimo procesą, vykdytą ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, nagrinėtu klausimu, ji „susijusi su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar [nebuvo] priėmusi sprendimo“.

75 Reikia konstatuoti, jog Bendrojo Teismo pateiktas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos aiškinimas, kuriame painiojamos sprendimų priėmimo proceso ir administracinės procedūros sąvokos, lemia tai, kad šioje nuostatoje numatytos teisės susipažinti su informacija išimties taikymo sritis išplečiama taip, kad Sąjungos institucija gali atsisakyti leisti susipažinti su bet kokiu jos turimu dokumentu, įskaitant dokumentus, kuriuose yra informacijos apie aplinką, jei šis dokumentas tiesiogiai susijęs su klausimais, kurie buvo nagrinėti per šios institucijos vykdomą administracinę procedūrą.

76 Toje nuostatoje vartojama sąvoka „sprendimų priėmimo procesas“ turi būti suprantama kaip susijusi su sprendimo priėmimu ir apima ne visą administracinę procedūrą, kuriai pasibaigus priimamas sprendimas.

77 Toks aiškinimas visų pirma išplaukia iš paties minėtos nuostatos teksto, kuriame kalbama apie dokumentus, „susijusius su tokiu klausimu, dėl kurio [Sąjungos] institucija dar nėra priėmusi sprendimo“.

78 Šis aiškinimas atitinka reikalavimą, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmas sakinys turi būti aiškinamas siaurai, kuris yra dar griežtesnis, kai dokumentuose, kuriuos prašoma perduoti, yra informacijos apie aplinką.

79 Galiausiai, kiek tai susiję su tokiais dokumentais, toks aiškinimas taip pat tinkamas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1367/2006 tikslą, kuris, turint omenyje šio reglamento pavadinimą, yra Orhuso konvencijos nuostatų taikymas Sąjungos institucijoms ir organams.

80 Šio reglamento 6 straipsnyje tik nurodoma, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtis turi būti aiškinama siaurai, nepatikslinant sąvokos „sprendimų priėmimo procesas“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.

81 Vis dėlto, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 76 punkte, Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkte nustatyta, kad prašymas dėl susipažinimo su informacija apie aplinką gali būti atmestas, jei šios informacijos atskleidimas turėtų neigiamos įtakos valdžios institucijų pasitarimų konfidencialumui, kai toks konfidencialumas numatytas nacionalinėje teisėje, o ne visai administracinei procedūrai, kuriai baigiantis šios institucijos tariasi.

82 Tokiomis aplinkybėmis visų pirma reikia konstatuoti, jog skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrojo Teismo priminta aplinkybė, kad priimant ginčijamą sprendimą dar nebuvo užbaigta atitinkama administracinė procedūra, savaime neįrodo, jog atskleidus prašomus dokumentus būtų padaryta didelės žalos Komisijos sprendimų priėmimo procesui.

83 Priešingai skundžiamo sprendimo 80 punkte pateiktam teiginiui, kad nagrinėjama administracinė procedūra verta didesnės apsaugos, pažymėtina, kad iš tiesų pirmenybė turi būti teikiama pareigai siaurai aiškinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, kaip pats Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 63 punkte. Taigi, paprasčiausios nuorodos į neigiamą įtaką, susijusią su galimybe susipažinti su vidaus dokumentais ir su tuo, kad suinteresuotieji asmenys gali paveikti procedūrą, nepakanka siekiant įrodyti, kad minėtų dokumentų atskleidimas padarytų didelės žalos atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui.

84 Be to, nors, remiantis Reglamento Nr. 1367/2006 2 konstatuojamąja dalimi, visuomenei reikia suteikti realią galimybę dalyvauti sprendimų aplinkos klausimais priėmimo procese, taip didinant atskaitomybę ir skaidrumą priimant sprendimus, šiame reglamente, priešingai, nei Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 81 punkte, nereikalaujama, kad Komisija išnagrinėtų visuomenės reakcijas po dokumentų, kuriuose yra informacijos apie aplinką, susijusių su vykdoma administracine procedūra ir

diskusijomis Komisijoje, atskleidimo ar į jas atsakytų. Tokiomis aplinkybėmis nėra pagrindo daryti išvados, kad toks atskleidimas kelia pavojų Komisijos vykdomų administracinių procedūrų terminų laikymuisi.

85 Galiausiai reikia priminti, kad, nors Komisijai vykdant administracinę veiklą nėra reikalaujama tokios pačios apimties galimybės susipažinti su dokumentais, kaip Sąjungos institucijai vykdant teisėkūros veiklą, tai nereiškia, kad šiai veiklai netaikomas Reglamentas Nr. 1049/2001, nes jis, remiantis jo 2 straipsnio 3 dalimi, taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, t. y. jos parengtiems ar gautiems dokumentams, kuriuos ji turi, visose Sąjungos veiklos srityse (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 87 ir 88 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

86 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad siaurai neaiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, kaip reikalaujama Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

87 Taigi, kadangi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis pagrįsta, skundžiamą sprendimą reikia panaikinti, nesant reikalo nagrinėti šio pagrindo antros dalies ir antrojo pagrindo.

Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo pasekmių

88 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą tuo atveju, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas gali arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą, arba pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

89 Šiuo atveju Teisingumo Teismas turi priimti galutinį sprendimą dėl ginčo, nes šioje bylos stadijoje tai galima daryti.

90 Savo ieškinyje dėl panaikinimo *Saint-Gobain* pateikė du pagrindus, kurių pirmasis grindžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, siejamos su Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunkčiu ir 6 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, pažeidimu.

91 Kaip priminta šio sprendimo 25–28 punktuose, ginčijamame sprendime Komisija laikėsi nuomonės, kad pateikus visą nagrinėjamą informaciją visuomenė, visų pirma atitinkamos įmonės, galėtų pradėti kelti klausimus dėl valstybių narių pateiktos informacijos arba ją kritikuoti, ir taip galėtų būti įsikišta į Komisijoje ir valstybėse narėse vykstantį sprendimų priėmimo procesą. Toks įsikišimas savo ruožtu galėtų labai uždelsti sprendimų priėmimo procesą ir pakenkti Komisijos ir valstybių narių dialogui. Komisija taip pat manė, jog svarbu, kad ji dar nepriėmė sprendimo dėl šios informacijos ir kad buvo labai laukiama, kad toks sprendimas būtų priimtas per nustatytą terminą. Ši institucija pridūrė, kad nagrinėjamu atveju reikėjo užtikrinti atitinkamo sprendimo priėmimą be jokio išorės poveikio ir išsaugoti Komisijos ir Vokietijos valdžios institucijų tarpusavio pasitikėjimo atmosferą.

92 Atsižvelgiant į šio sprendimo 75–81 punktuose nurodytus motyvus, šiais argumentais negali būti įrodyta, kad informacijos apie aplinką atskleidimas būtų padaręs didelės žalos Komisijos sprendimų priėmimo procesui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, siejamą su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies antru sakiniu.

93 Taigi pirmąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti ieškinio antrojo pagrindo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

94 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

95 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, o *Saint-Gobain* prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, iš Komisijos reikia priteisti bylinėjimosi išlaidas, kurias *Saint-Gobain* patyrė pirmojoje instancijoje ir šiame apeliaciniame procese.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2014 m. gruodžio 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija* (T-476/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1059).**

2. **Panaikinti 2013 m. sausio 17 d. Komisijos sprendimą neleisti susipažinti su visu sąrašu, Vokietijos Federacinės Respublikos Komisijai perduotu pagal 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimo 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės, 15 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą, tiek, kiek šiame dokumente yra su tam tikrais Vokietijos teritorijoje esančiais *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH* įrenginiais susijusių duomenų apie preliminarius apyvartinius taršos leidimus, veiklą ir pajėgumo lygį atsižvelgiant į išmetamą anglies dioksidą (CO_2) 2005–2010 m., įrenginių efektyvumą ir 2013–2020 m. laikotarpiui preliminariai skirtus metinius apyvartinius taršos leidimus.**

3. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, kurias *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH* patyrė pirmojoje instancijoje ir šiame apeliaciniame procese.**

Parašai.